

USNESENÍ

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátu složeném z předsedy Ing. Mgr. Martina Jakuba Bruse a soudců JUDr. Jiřího Derfla a Mgr. Ladislava Vaško ve věci

žalobce: **F. L. K. W.**, narozen X,
bytem X,
zastoupen Mgr. Janem Halámkou, LL.M., advokátem,
sídlem U Cvičiště 1024/9, 312 00 Plzeň,

proti

žalovanému: **Krajský úřad Ústeckého kraje**, odbor životního prostředí a zemědělství,
sídlem Velká Hradební 3118/48, 400 02 Ústí nad Labem,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 12. 6. 2023, č. j. KUUK/088781/2023,

takto:

- I. Žaloba **se odmítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalobci **se vrací** zaplacený soudní poplatek ve výši 3 000 Kč. Částka 3 000 Kč bude žalobci vrácena z účtu Krajského soudu v Ústí nad Labem do třiceti dnů ode dne právní moci tohoto usnesení.

Odůvodnění:

1. Žalobou podanou prostřednictvím svého právního zástupce se žalobce domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 12. 6. 2023, č. j. KUUK/088781/2023, kterým bylo zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno rozhodnutí Městského úřadu Kadaň, odboru životního prostředí, ze dne 23. 5. 2023, č. j. MUKK/24820/2023, kterým bylo rozhodnuto podle § 28a odst. 3, 4 a 6 zákona č. 246/1992 Sb., na ochranu zvířat proti týrání, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon na ochranu zvířat“) o nákladech spojených s umístěním týraných psů do náhradní péče a následnou péčí o ně. Jednalo se o náklady na fenu jménem A., plemene německá doga, tmavé barvy s bílou náprsenkou, narozenou dne 6. 3. 2018, číslo čipu X, a psa jménem W. C. R., plemene německá doga, barvy harlekýn, narozeného dne 16. 10. 2020, číslo čipu X. Náklady za období od 1. 1. 2023 do 31. 3. 2023 byly vyčísleny celkem na částku 23 232,50 Kč splatnou do 30 dnů ode dne právní moci rozhodnutí.
2. Krajský soud se primárně zabýval otázkou své věcné příslušnosti. Podle § 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) ve správním soudnictví platí, že správní soudy poskytují ochranu veřejným subjektivním právům fyzických i právnických osob. Veřejná subjektivní práva jsou taková práva, která mají osoby ve vztazích vůči státu a jiným subjektům veřejné správy, o nichž tak stanoví

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

Ústava nebo zákon. Podle § 4 odst. 1 s. ř. s. soudy ve správním soudnictví rozhodují o žalobách proti rozhodnutím vydaným v oblasti veřejné správy orgánem moci výkonné, orgánem územního samosprávného celku, jakož i fyzickou nebo právnickou osobou nebo jiným orgánem, pokud jim bylo svěřeno rozhodování o právech a povinnostech fyzických a právnických osob v oblasti veřejné správy.

3. V návaznosti na právě uvedené skutečnosti soud konstatuje, že soudy ve správním soudnictví jsou povolány projednávat zejména správní žaloby, které se týkají veřejných subjektivních práv, a to a) žaloby proti rozhodnutím správního orgánu, b) žaloby na ochranu proti nečinnosti správního orgánu, c) žaloby na ochranu před nezákonným zásahem správního orgánu, jak vyplývá z § 4 odst. 1 s. ř. s., který spolu s odst. 2 téhož ustanovení obsahuje taxativní, a tedy uzavřený, výčet všech žalob popř. návrhů, které spadají do pravomoci správních soudů.
4. Podle § 244 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „o. s. ř.“), rozhodl-li orgán moci výkonné, orgán územního samosprávného celku, orgán zájmové nebo profesní samosprávy, popřípadě smířící orgán zřízený podle zvláštního právního předpisu podle zvláštního zákona o sporu nebo o jiné právní věci, která vyplývá ze vztahů soukromého práva (§ 7 odst. 1 o. s. ř.), a nabylo-li rozhodnutí správního orgánu právní moci, může být tatáž věc projednána na návrh v občanském soudním řízení.
5. Podle § 46 odst. 2 s. ř. s. soud usnesením návrh odmítne, jestliže se navrhovatel (žalobce) domáhá rozhodnutí ve sporu nebo v jiné právní věci, o které má jednat a rozhodnout soud v občanském soudním řízení, anebo domáhá-li se návrhem přezkoumání rozhodnutí, jímž správní orgán rozhodl v mezích své zákonné pravomoci v soukromoprávní věci.
6. V daném případě bylo třeba posoudit, zda napadené rozhodnutí žalovaného ve spojení s prvostupňovým rozhodnutím městského úřadu je rozhodnutím o veřejném subjektivním právu, kdy o žalobě proti takovému rozhodnutí jedná a rozhoduje soud ve správním soudnictví, nebo zda se jedná o rozhodnutí o věci, která vyplývá z občanskoprávních, pracovních, rodinných a obchodních vztahů, čili rozhodnutí v soukromoprávní věci, kdy o žalobě proti takovému rozhodnutí jedná a rozhoduje soud v občanském soudním řízení.
7. Podle § 28a odst. 1 písm. a) zákona na ochranu zvířat na návrh krajské veterinární správy může obecní úřad obce s rozšířenou působností správním rozhodnutím nařídit a zajistit umístění týraného zvířete do náhradní péče.
8. Podle § 28a odst. 3 zákona na ochranu zvířat náklady spojené s umístěním týraného zvířete do náhradní péče a s následnou péčí o něj hradí osoba, již bylo zvíře odebráno.
9. Podle § 28a odst. 4 náklady na léčení zvířete, které bylo týráno a poškozeno tak na jeho zdraví, ponese osoba, jež tento stav způsobila, i když přesahují hodnotu zvířete.
10. Podle § 28a odst. 6 zákona na ochranu zvířat o nákladech podle odstavců 3 a 4 rozhoduje obecní úřad obce s rozšířenou působností ve správním řízení.
11. Z obsahu správního spisu soud zjistil, že městský úřad rozhodnutím ze dne 30. 6. 2022, č. j. MUKK/28823/2022, nařídil podle § 28a odst. 1 písm. a) zákona na ochranu zvířat umístění týraných zvířat žalobce do náhradní péče (fena A. a pes W. C. R.). Zmíněné rozhodnutí bylo potvrzeno rozhodnutím žalovaného ze dne 21. 9. 2022, č. j. KUUK/138190/2022/ZPZ. Z úřední činnosti je soudu známo, že proti zmíněnému rozhodnutí žalovaného podal žalobce žalobu, která byla zamítnuta rozsudkem zdejšího

soudu ze dne 5. 9. 2023, č. j. 141 A 42/2022-41. Proti uvedenému rozsudku podal žalobce kasační stížnost, která byla zamítnuta rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 6. 2024, č. j. 7 As 241/2023-30.

12. Soud konstatuje, že § 28a zákona na ochranu zvířat upravuje vícero institutů, a to rozhodnutí o umístění týraných zvířat do náhradní péče, rozhodnutí o náhradě nákladů spojených s umístěním zvířete do náhradní péče a s následnou péčí o ně a rozhodnutí o náhradě nákladů na léčení zvířete. V případě samotného umístění zvířete do náhradní péče se uplatňuje veřejnoprávní metoda právní regulace. Subjekty právního vztahu v tomto případě jsou osoba, již má být zvíře odebráno, na straně jedné a stát reprezentovaný správním úřadem na straně druhé. Osoba, již má být zvíře odebráno, a správní úřad nevstupují do tohoto právního vztahu v rovném postavení dobrovolně na základě oboustranně shodné vůle směřující k založení tohoto vztahu. Správní úřad jako nositel veřejné moci svou vůli jednostranně vnucuje dotčené osobě, tj. sám správním aktem založí právní vztah a stanoví jeho obsah, tj. rozhodne ve věci umístění zvířete do náhradní péče. Povaha účasti subjektů právního vztahu na jeho vzniku a na stanovení jeho obsahu je tedy podstatně rozdílná. Rozhodnutí správního orgánu o umístění zvířete do náhradní péče je z těchto příčin veřejnoprávní záležitostí. Proto také soud ve věci umístění zvířete do náhradní péče meritorně rozhodl (viz v předchozím odstavci popsané správní a soudní řízení).
13. Naproti tomu otázka hrazení nákladů za náhradní péči je již otázkou soukromoprávní. Na rozdíl od samotného umístění zvířete do náhradní péče v tomto vztahu totiž již nevystupuje stát reprezentovaný správním úřadem, ale pouze osoba, již bylo zvíře odebráno, a osoba, jež zajišťuje náhradní péči, přičemž tyto subjekty mají v tomto závazkovém právním vztahu rovné postavení. Účelem uvedeného závazkového právního vztahu je dosažení základního smyslu soukromého práva, tj. znovuoobnovení narušené rovnováhy zúčastněných zájmů, tj. v tomto případě opětovné nastolení majetkové rovnováhy mezi soukromými subjekty. Jde tedy o vztah soukromoprávní.
14. Skutečnost, že žalobce je povinen příslušnou částku nákladů na péči o zvířata uhradit nikoliv D. K., který je provozovatelem Útulku pro opuštěná zvířata v Jimlíně, kam byla zvířata umístěna, nýbrž Městskému úřadu Kadaň, resp. městu Kadaň, které uhradilo náklady fakturované D. K., na vlastní povaze právního vztahu nic nemění. Uvedené odráží pouze tu skutečnost, že plnění věřiteli (D. K.) poskytla za dlužníka (žalobce) na základě existujícího právního vztahu (dvě smlouvy o provádění náhradní péče o týrané zvíře ze dne 30. 6. 2022) osoba třetí (město Kadaň), a rozhodnutí o povinnosti uhrazené náklady zaplatit má tak povahu regresu.
15. Žaloba, byť adresovaná správnímu soudu, nesměřuje k ochraně veřejných subjektivních práv, ale práv vycházejících ze soukromoprávních vztahů. Z uvedeného je zřejmé, že předložený spor má být rozhodován podle části páté, tedy § 244 a násl. o. s. ř. Ke stejnému závěru dospěl Krajský soud v Plzni v usnesení ze dne 31. 5. 2010, č. j. 57 A 23/2010-33, publikováno pod č. 2126/2010 Sb. NSS. Zdejší soud nenalezl žádný judikát Nejvyššího správního soudu k otázce věcné příslušnosti v posuzované věci, nicméně je zřejmé, že zmíněný rozsudek Krajského soudu v Plzni byl uveřejněn ve Sbírce rozhodnutí Nejvyššího správního soudu, což znamená, že jeho právní závěry byly podrobeny odborné polemice, přičemž byly shledány správnými. Zdejší soud proto z uvedeného rozsudku Krajského soudu v Plzni vycházel při posuzování této věci, jak bylo popsáno výše.

16. S ohledem na výše uvedené soud konstatuje, že k projednání a rozhodnutí posuzované věci je věcně příslušný okresní soud ve smyslu § 249 odst. 1 o. s. ř. Místní příslušnost je dána dle § 250 odst. 1 písm. a) o. s. ř. obecným soudem účastníka, jemuž byla nebo podle návrhu podaného u správního orgánu měla být uložena povinnost k plnění. V posuzované věci byla uložena povinnost k plnění žalobci, když uvedená povinnost spočívala v zaplacení nákladů na péči o dvě zvířata žalobce. Obecný soud žalobce je určen § 85 odst. 1 o. s. ř., dle kterého obecným soudem fyzické osoby je okresní soud, v jehož obvodu má bydliště. Žalobce má bydliště v obci X v okrese Chomutov. K projednání žaloby je proto podle bodu 17 Přílohy č. 3 zákona č. 6/2002 Sb., o soudech, soudcích, přísedících a státní správě soudů a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů místně příslušným Okresní soud v Chomutově. Na základě shora uvedeného zdejší soud tedy konstatuje, že není věcně ani místně příslušným, a proto žalobu podle § 46 odst. 2 s. ř. s. výrokem I. tohoto usnesení odmítl.
17. S ohledem na tento výsledek současně v souladu s § 60 odst. 3 věty první s. ř. s. soud výrokem II. tohoto usnesení nepřiznal žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení.
18. Jelikož žaloba byla odmítnuta před prvním jednáním, soud podle § 10 odst. 3 věty poslední zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o soudních poplatcích“) rozhodl výrokem III. tohoto usnesení o vrácení soudního poplatku ve výši 3 000 Kč žalobci. Podle citovaného ustanovení platí, že soud vrátí z účtu zaplacený poplatek, byl-li návrh na zahájení řízení odmítnut před prvním jednáním. V souladu s tímto ustanovením soud rovněž rozhodl o tom, že soudní poplatek bude žalobci vrácen z účtu krajského soudu dle § 10a odst. 1 zákona o soudních poplatcích ve lhůtě třiceti dnů ode dne právní moci tohoto usnesení. Pro úplnost soud uvádí, že při odmítnutí žaloby se nevrací žalobcem zaplacení soudní poplatek ve výši 1 000 Kč za návrh na přiznání odkladného účinku žalobě, jelikož tento poplatek byl zkonsumován rozhodnutím soudu o tomto návrhu.

Poučení:

Žalobce **může** podat k Okresnímu soudu v Chomutově **do jednoho měsíce** od právní moci tohoto usnesení **žalobu** podle § 244 a násl. o. s. ř. Jestliže tak žalobce v této lhůtě učiní, platí, že občanské soudní řízení o takové žalobě bylo zahájeno dnem, kdy takový návrh došel soudu ve správním soudnictví.

Proti tomuto rozhodnutí **lze** podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Podání kasační stížnosti **nestaví** lhůtu pro podání žaloby v občanském soudním řízení.

Ústí nad Labem 3. července 2024

Ing. Mgr. Martin Jakub Brus v.r.
předseda senátu